

§. 179. Ja Jakob toostas ühhe Toos-
tusie Jummalale, ja ütles; Kui Jum-
mal minnoga on, ja mind ho'ab se Tee
peäl; kus ma läin, ja annab mulle Lei-
ba süa, ja Nided Selga päina, ja sa-
dab mind Rahhoan iälle taggasi tulles
omma Issa Maiasse, ja Jehowa mille
Jummalaks jääb; siis peab se Kiwvi,
mis ma ollen pannud Sambaks, Jum-
mala Kojaks sama; ja keigest. sest, mis
Jehowa mulle annab, tabhan ma tem-
male tõeste Kümnest anda!

§. 180. Se peäle läks Jakob ikka ed-
dasi, senni kui ta sai Harani-Ühina, ja
temma Emma Wend Laban wõttis ted-
da sure Nõmoga wasto, kui Jakob ted-
da andis, et ta temma Suagulane ja
Rebekka Poeg olleks, ja ütles Jakobbi-
le: Sinna olled tõeste minno E ja
Lihha!

Lihha! Nenda jäi Jakob essiti temma
jure üks terve Ku; siis ütles Laban:
Kas sinna sepärrast, et sa mo Suggu-
lane olled, peaksid mind iima-aego tent-
ma? minneta mulle üks, mis is Palk
peab ollema!

§. 181. Ja Labanil olli kaks Tüttart;
wannema Minni olli Lea ja norena
Minni Rael; ja Leal olid maddalad
Silmad, ehk piisut runnua! Teggomood
agga Rael oli wägga ihusa Nõoga. Ja
Jakob armastas Raelit, ja ütles Laba-
nile: Ma tabhan sind seitse Aastad teni-
da so norema Tütre Raeli pärrast. La-
ban ütles: parrem on se, sinnule tedda
anda, kui ühhe teise Mehhele; ja agga
minno jure! Ja Jakob tenis Raeli pärr-
rast seitse Aastad, ja need olid temma
Melest, kui üksikud Pääwad, sest et ta
tedda wägga armastas.